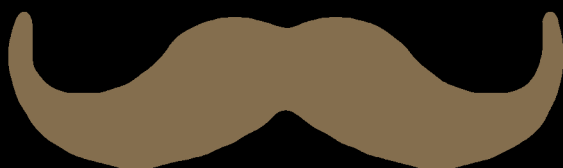

**PIENET
HARMAAT
AIVOSOLUT**

**POIROTIN
PARHAAT MIETELAUSEET**

*Agatha
Christie*

WSOY

AGATHA CHRISTIEN HERCULE POIROT -ROMAANIT

<i>Stylessin tapaus (The Mysterious Affair at Styles)</i>	<i>Mabellen kahdet kasvot (One, Two, Buckle My Shoe)</i>
<i>Golfkentän murha (Murder on the Links)</i>	<i>Teetä kolmelle (Sad Cypress)</i>
<i>Roger Ackroydin murha (The Murder of Roger Ackroyd)</i>	<i>Varjossa auringon alla (Evil under the Sun)</i>
<i>Neljä suurta (The Big Four)</i>	<i>Viisi pientä possua (Five Little Pigs)</i>
<i>Sininen juna (The Mystery of the Blue Train)</i>	<i>Kohtalokas viikonloppu (The Hollow)</i>
<i>Vaarallinen talo (Peril at End House)</i>	<i>Vuoksi ja luode (Taken at the Flood)</i>
<i>Lordin kuolema (Lord Edgware Dies)</i>	<i>Rouva McGinty on kuollut (Mrs. McGinty's Dead)</i>
<i>Idän pikajunan arvoitus (Murder on the Orient Express)</i>	<i>Hautajaisten jälkeen (After the Funeral)</i>
<i>Aikataulukon arvoitus (The ABC Murders)</i>	<i>Neiti Lemon erehtyy (Hickory Dickory Dock)</i>
<i>Lentävä kuolema (Death in the Clouds)</i>	<i>Kuolleen miehen huvimaja (Dead Man's Folly)</i>
<i>Murhenäytelmä kolmessa näytöksessä (Three Act Tragedy)</i>	<i>Kissa kyyhkyslakassa (Cat Among the Pigeons)</i>
<i>Kortit pöydällä (Cards on the Table)</i>	<i>Kellot (The Clocks)</i>
<i>Murha Mesopotamiassa (Murder in Mesopotamia)</i>	<i>Kolmas tyttö (Third Girl)</i>
<i>Kuolema Niilillä (Death on the Nile)</i>	<i>Kurpitsajuhla (Hallowe'en Party)</i>
<i>Mykkä todistaja (Dumb Witness)</i>	<i>Norsun muisti (Elephants Can Remember)</i>
<i>Hänet täytyy tappaa (Appointment with Death)</i>	<i>Esirippu. Poirotin viimeinen juttu (Curtain: Poirot's Last Case)</i>
<i>Simeon Leen testamentti (Hercule Poirot's Christmas)</i>	<i>Hercule Poirot ja huvimajan arvoitus (Hercule Poirot and the Greenshore Folly)</i>

NOVELLIKOKOELMAT

<i>Poirotin varhaiset jutut (Poirot Investigates)</i>	<i>Seikkaileva jälkiruoka (The Adventure of the Christmas Pudding)</i>
<i>Särkyneen peilin arvoitus (Murder in the Mews)</i>	<i>Poirotin lyhyet jutut (Poirot's Early Cases)</i>
<i>Herkuleen urotyöt (The Labours of Hercules)</i>	
<i>Hiirenloukku (Three Blind Mice and other stories)</i>	

HERCULE POIROT ESIINTYY MYÖS

Sophie Hannahin romaanissa *Nimikirjainmurhat (The Monogram Murders)*.

Agatha Christie[®]

PIENET
HARMAAT
AIVOSOLUT

POIROTIN
parhaat mietelauseet

Toimittanut David Brawn

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ
HELSINKI

Englanninkielinen alkuteos
Little Grey Cells – The Quotable Poirot

Jobdannon ja jälkisanojen suomennos Terbi Vartia

*Luettelo siteeratuista teoksista suomentajineen
on kirjan lopussa. Toimitus on muokannut joitakin lainauksia kevyesti tämän
kirjan tarkoituksia varten.*

Agatha Christie® Poirot® *Little Grey Cells*™
Copyright © Agatha Christie Limited 2015
Johdanto © Agatha Christie Limited 1938
All rights reserved
www.agathachristie.com

SUOMENKIELINEN LAITOS © AGATHA CHRISTIE LTD. 2016

ISBN 978-951-0-41760-7

PAINETTU EU:SSA

SISÄLLYSLUETTELO

Johdanto • 7

”Je suis...” • 16

Ruoka & juoma • 28

Ihmisluento • 36

”Les femmes” • 46

Englantilaiset • 58

Symmetria & järjestys • 66

Romantiikka • 76

Ihmisluento • 86

Salapoliisin työ • 98

Rikollinen mielenlaatu • 112

Totuus & valhe • 122

”Parahin Hastings” • 134

Jälkisanat • 149

Lähteet • 155

JOHDANTO

ELÄMÄÄ
POIROTIN KANSSA

Agatha Christie

"Poirot oli merkillisen näköinen pikku mies. Hän ei ollut juuri sataakuuttakymmentä senttiä pitempi, mutta hän oli varsin ryhdikäs ja esiintymiseltään hyvin arvokas. Hänen päänsä oli täsmälleen munan muotoinen ja se oli aina hieman kallellaan. Hänen viiksensä olivat hyvin jäykät ja sotilaalliset. Hänen asunsa oli miltei uskomattoman huoliteltu; tomuhiukkanen olisi varmaan tuottanut hänelle suurempaa tuskaa kuin luodinreikä. Tämä merkillinen, keikarimainen pikku mies oli aikanaan ollut Belgian poliisivoimien suurimpia ylpeyksiä. Hänen salapoliisinvainunsa oli ollut ainutlaatuinen, ja hän oli saavuttanut useita suurvoittoja selvittäessään aikansa ongelmallisimpia rikostapauksia."

STYLESIN TAPAUS

Miten Hercule Poirotin hahmo sai alkunsa? Vaikea sanoa, mutta sen tiedän, ettei hän ainakaan ilmaantunut maailmaan siten kuin olisi itse halunnut! "Ensin Hercule Poirot", hän olisi sanonut, "ja sitten juoni, joka esittää hänen hämmästyttävän lahjakkuutensa parhaassa mahdollisessa valossa." Niin ei kuitenkaan käynyt. Olin jo luonnostellut juonen tarinalle *Stylesin tapaus*, ja sitten heräsi kysymys: salapoliisiromaani – mutta millainen salapoliisi?

Elettiin vuoden 1914 alkusyksyä, ja Englannissa oli paljon belgialaisia pakolaisia. Miksei hän voisi olla belgialainen pakolainen, entinen tähtietsivä Belgian poliisivoimista?

Entä millainen ihminen hän olisi? Pieni mies, jolla olisi hiukan mahtipontinen nimi. Hercule jotakin? Hercule Poirot? Kyllä, se kävisi. Hän olisi hyvin siisti, hyvin huoliteltu. (Johtuneeko siitä, että olen itse kovin epäsiisti?)

Sellainen oli ensimmäinen karkea hahmotelma – lähinnä ulkoisia ominaisuuksia, huomannette – mutta tietyt piirteet seurasivat perässä kuin itsestään. Kuten useimmat keikaroivat miehet, hän olisi omahyväinen ja hänellä olisi tietysti (kuinkas muutenkaan!) komeat viikset.

Niin se alkoi. Hercule Poirot ilmestyi usvasta ja sai konkreettisen muodon. Pikku belgialaisessa oli paljon sellaista, mitä en ollut osannut edes aavistaa. Hän oli esimerkiksi äärimmäisen kiinnostunut jokaisen tapauksen psykologiasta. Jo *Golfkentän murhassa* kävi ilmi, miten hyvin hän ymmärsi murhaajan mielenliikkeitä ja oli ehdottomasti sitä mieltä, että jokaisella rikoksella on omat erityiset tunnusmerkkinsä. Järjestys ja suunnitelmallisuus olivat hänelle silti tärkeitä.

Entä meidän välisemme suhde, suhde luojaan ja luodun välillä? Pakko tunnustaa, että toisinaan on ollut sangen viileää! Olen hetkittäin ajatellut: "Miksi, oi miksi menin keksimään mokoman vastenmielisen, pöyhkeän ja pitkästyttävän pikku olennon?"

Aina oikomassa kaikkea, leuhkimassa, sivelemässä viiksiään ja kallistamassa munanmuotoista päätään. Millainen edes on munanmuotoinen pää? Entä kun minulta kysytään, kummin päin se muna on, osaanko vastata? En osaa, sillä minun on vaikea hahmottaa kuvia mielessäni, mutta sen verran tiedän, että hänellä on munanmuotoinen pää jossa kasvaa epäilyttävän mustaa tukkaa, ja tiedän sekin, että hänen silmänsä välkehtivät toisinaan vihreinä. Olen itse asiassa nähnyt hänet kahdesti elämäni aikana: kerran laivamatkalla

Kanarian saarille, toisen kerran lounaalla Lontoon Savoysissa. Olen sanonut itselleni: "Jos olisit kehdannut, olisit voinut ottaa valokuvan siitä miehestä laivassa, ja kun ihmiset sitten olisivat kysyneet, miltä Hercule Poirot näyttää, olisit voinut näyttää valokuvaa ja selittää." Vaan elämäpä on täynnä menetettyjä mahdollisuuksia.

Mikä neuvoksi, jos on vakavasti ujo ja kaiken kukkuraksi hoksaa vasta seuraavana päivänä, mitä olisi pitänyt sanoa tai miten toimia? Ei voi muuta kuin kirjoittaa nopeaälyisistä miehistä ja neuvokkaista naisista, joiden järki kulkee kuin rasvattu salama!

On toden totta ollut hetkiä, jolloin en ole lainkaan pitänyt monsieur Hercule Poirotista ja olen katkerasti kapinoinut sitä vastaan, että olen saanut hänet niskoilleni loppuiäksi. (Tuollaisina hetkinä saan yleensä ihailijakirjeen, jossa sanotaan: "Tavasta jolla kirjoitatte pikku etsivästänne on helppo päätellä, miten paljon häntä rakastatte.")

Nyt minun on kuitenkin tunnustettava, että Hercule Poirot on voittanut. Olen vastentahtoisesti alkanut tuntea kiintymystä häntä kohtaan. Hän on nykyään inhimillisempi ja vähemmän ärsyttävä. Ihailen joitain hänen piirteitään: intohimoista totuuden etsintää,

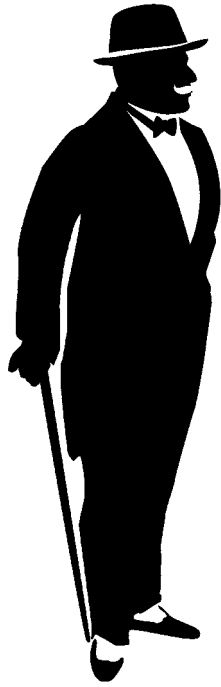
ihmisen heikkouksien ymmärrystä, hyväntahtoisuutta. Hän on myös opettanut minua kiinnostumaan enemmän henkilöhahmoistani, näkemään heidät aitoina ihmisinä eikä pelkinä pelinappuloina.

Turhamaisuudestaan huolimatta Poirot siirtyy usein päättäväisesti sivuun ja antaa tarinan kehittyä. Hänellä onkin tapana sanoa: ”Tämä on heidän tarinansa – antaa heidän näyttää, miksi ja miten tässä kävi niin kuin kävi.” Toki hän tietää, että hänen vuoronsa astua valokeilaan koittaa myöhemmin. Hän saattaa näyttäytyä aivan ensimmäisen näytöksen lopussa, mutta toisessa näytöksessä hän jo ottaa näyttämön haltuunsa ja hänen suuri kohtauksensa kolmannen näytöksen lopussa on jo matemaattinen selviö.

Agatha Christie[®]

19. tammikuuta 1938

”Sanat, mademoiselle, ovat vain ajatusten
ulkonaisia verhoja.”

AIKATAULUKON ARVOITUS

1

”JE SUIS...”

”Minun nimeni on Hercule Poirot, ja olen
luultavasti maailman suurin salapoliisi.”

SININEN JUNA

”Tekoviikset! *Quel horreur!* En ole koskaan
nähty koko Lontoossa viiksiparia, joka olisi
omani veroinen.”

AIKATAULUKON ARVOITUS

”Koiran on joskus vaikea päästä jäljille,
mutta kun se on löytänyt ne, mikään ei voi
estää sitä seuraamasta niitä! Näin on, jos
koira on hyvä vainukoira! Ja minä, Hercule
Poirot, olen oikein hyvä vainukoira.”

Suklaarasia

»Minun nimeni on
Hercule Poirot,
ja olen luultavasti
maailman suurin salapoliisi.»

Agatha Christien kuuluisa belgialainen salapoliisi ei tarvinnut visaisten rikosmysteerien ratkaisemiseen muuta kuin »pienet harmaat aivosolunsa».

»... minulla on hyvin sovinnainen asenne murhaan.
En hyväksy sitä.»

Poirotin lausahdukset piirtävät lukijalle kuvan miehestä viiksien takana sekä hänen luojansa, Agatha Christien, älystä ja viisaudesta.

Kirjan johdantona on rikoskuningattaren ennen julkaisematon essee, jossa hän kuvaa viha-rakkaussuhdettaan kuuluisimpaan kirjalliseen luomukseensa.

»Kun on ainutlaatuinen, tietää sen kyllä!»

<p>#kirja WWW.KIRJA.FI</p>	 <p>9 789510 417607</p> <p>84.2 ISBN 978-951-0-41760-7</p>	
---------------------------------------	---	---